

sahilsiz adam

Resmiyye SABİR Şiir Kitabı • Ankara 2011

Resmiyye SABİR

sahilsizadam

Ankara 2011

SAHİLSİZ ADAM

Resmiye SABİR

EkoAvrasya Yayın No: 2011/2

ISBN 978-605-87972-1-5

Editör

Ekber QOŞALI

Dünya Genç Türk Yazarlar Birliği Başkanı

Teknik Koordinatör

Vefa RAMAZANOVA

Grafik Tasarım

Fatih ÇETİN

Baskı

SATA Reklam Tasarım

Basın Yayın Matbaacılık Org.

Dan. İnş. İç ve Dış Tic. Ltd. Şti.

Arjantin Cad. Halıcı Sok. No: 6/1 GOP / ANKARA

Tel.: +90 (312) 468 72 82 - 83

www.satareklam.com

Birinci Baskı • Basım Adeti: 500

Basım Tarihi: Mayıs 2011

EkoAvrasya

Estergon Türk Kültür Merkezi

No: 12 Keçiören / ANKARA

Tel: +90 (312) 3589449

iletisim@ekoavrasya.net

www.ekoavrasya.net

© **Mayıs 2011**, EkoAvrasya Yayınları. Tüm yayın hakları Avrasya Ekonomik Sosyal İlişkiler Derneğine aittir. Avrasya Ekonomik Sosyal İlişkiler Derneği'nin yazılı izni olmaksızın kitabın tümünün veya bir kısmının elektronik mekanik ya da fotokopi yoluyla veya başka herhangi bir yöntem ile izinsiz basımı, yayını, çoğaltılması veya dağıtımı yapılamaz.

Avrasya Ekonomik Sosyal İlişkiler Derneğinin bir kültür hizmeti olarak yayınlanan eser ücretsiz olarak dağıtılmaktadır.

SUNUŞ

Resmiye SABİR yeni kuşak Azerbaycan şiirinin önde gelen isimlerindedir.

Resmiye Hanım'ın şiir hayatında hem Azerbaycan'ın klasik şairi Mirza Aliakber Sabir'in hem de çağdaş şairi Sabir Rüstemhanlı'nın belirli ölçüde rolü ve etkisi olmakla birlikte o, bu iki şairden hiçbirinin tam devamcısı sayılamaz. Resmiye Hanım ne büyük Molla Nesreddinci Elekber (Aliakber) Sabir gibi bir hiciv ya da kara mizah şairi, ne de Rüstemhanlı Sabir gibi bir milli şairdir. O, daha çok kadın duygularını dile getiren, tabiat ve cemiyete, genel olarak dünyaya kadın gözü ile bakan, şiirlerinde hüzün motifinin baskın olduğu genç bir şairdir. İsmi ve soy ismi ile müsemma olan Resmiye Sabir'in edebi kişiliği onun ferdi kişiliğinin devamı olup sabırlı poetik arayışların iyi bir şekilde sonuçlandığını söylemek mümkündür. Şiirlerdeki ciddiyet, yerli yerindelik, şiir örgüsündeki nizam ve düzen Resmiye Sabir şiirinin karakteristik özelliklerindedir. Şairin hakikat arayışlarındaki bu düzen onu adım adım hedefine yaklaştırır.

Kadın, gençlik, kalem, şiir! Resmiye her dört varlığı kutsal sanan, onların dördünün de farkında olan ve onlardan hiçbirine toz kondur-mayan bir hanımefendidir. Herkesin böyle tanıdığı Resmiye Hanım arkadaşları, okuyucuları arasında sevecenliği, temiz kalpliliği ile tanınmakta ve sevilmektedir.

Elinizdeki kitap genç bir Azerbaycan Türk hanımının duygularının ifadesidir. Bu kitap, Resmiye Hanım'ın Türkiye'de, bundan sonra yayımlanacağına inandığımız kitaplarından da ilkidir. Resmiye Hanım sizlerle olan ilk görüşüne Avrasya Ekonomik İlişkiler Derneği ve Dünya Genç Türk Yazar-

lar Birliği'nin hayır duaları ile gelmiştir. Resmiiye Hanım'ın bu kitabı EkoAvrasya yayınlarının şiir olan ilk yayınıdır. Bu kitabın EkoAvrasya yayınları arasında yer alması da bir tesadüf değildir çünkü Resmiiye Hanım aslında bir ekonomisttir ve Azerbaycan Bilimler Akademisi Ekonomi Enstitüsü'nde Ekonomi bölümü başkan yardımcısıdır.

Kainatta olup bitene hem şair hem de iktisatçı gözü ile bakan Resmiiye Hanım ekonomik dengeleri alt üst olan yeryüzünde yaşamakla birlikte daha ahenkli olan kendi poetik dünyasını da yaratmakta, yarattığı bu dünyada kendisini daha rahat hissetmektedir.

Siz de elinizdeki kitabın sayfalarını çevirdikçe bu huzurlu dünyanın kapılarını aralamış, genç bir şairin duygu dünyasına girmiş olacaksınız.

Bu eserin sizlere ulaşmasında bizlerden desteklerini esirgemeyen Avrasya Ekonomik İlişkiler Derneği Yönetim Kurulu Başkanı Hikmet EREN'e ve Yönetim Kurulu Üyesi İbrahim ALBAYRAK'a teşekkürlerimi ifade etmeyi bir borç biliyorum.

Bu huzurlu dünyada iyi geziler dileđiyle...

Ekber QOŞALI
DGTBYB Genel Başkanı

*Ömrüm
Sana Asır Ettğim En Güzel Sürdür,
Nahi*

BİZİM ARAMIZDA BİN YILLIK YOL VAR

—•—
*Bizim aramızda bin yıllık yol var,
Özüme yakınsın benden, İlahi!
İçi cah-celallı cahan vermişsin,
Durup bakıyorum genden¹, İlahi!*

*Gam arkadaşımıdır, efkar sevgilim,
Sözle doğranırım ben dilim-dilim,
Yerden ayaklarım üzülp, elim,
Asılıp semada senden, İlahi!*

*Yolumu göklerden yere döndürdüm,
Her kelme sözünü dürre döndürdüm,
Ben seni milyondan bire döndürdüm,
Sen beni ayırdın binden, İlahi!*

*Bir az gec doğmuşum, bir azcık erken,
Benim sabrımdan da uzunmuş örken,
Sana yüreğimden yollar var iken,
Köprü niye lazım dinden, İlahi?*

—•—

---

¹ genden - uzaktan

ALLAH

Sen dökdüyün dertleri,
Ben yığıyorum², Allah.
Kalbimde gam çoğalır,
Sıkılıyorum, Allah.

Bir ömürde bin bir sır,
Ahım taşları delir,
Dertim üst-üste gelir,
“Çıkılıyor”um, Allah.

Zamansız yağdı karın,
Saçıma narın-narın...
Soyuyur insanların,
Yakılıyorum, Allah.

Seni duyduğum andan,
Razıyım, geçim candan,
Çıktığım merdivenden,
Yıkılıyorum, Allah.

**SÖZÜMÜN ÜSTÜNDE DURMUŞUM,
ALLAH**

Hala da ismini veremediğim,
Bu ne performansdı kurmuşum, Allah.
Kendim de bıkmışım dilsiz oyundan,
Sonsuz sabrımı da yormuşum, Allah.

Fırılıyor sahneni esen kara yel,
Kopub yerle gökü bağlayan son tel,
Ben yer küresinin üstünde değil,
Sözümün üstünde durmuşum, Allah.

Gerçi olmasaydım kendi yerimde,
Şu kör baht teselli bulurdu kimde?
Dertler yuva saldı gen yüreğimde,
İyi ki, hayatta varmışım, Allah.

Ben naşı³ bir çocuk, şu dünya kadim,
Kendimi gezmekçin eyildi kaddim,
Hiç yerde arayıp bula bilmedim,
Anladım, ezelden körmüşüm, Allah.

ALLAH

Bu ömür-gün uzadıkca,
Sabrım dararır, Allah.
Bir ağacın yaprağında,
Umut sararır, Allah.

Senin aşkına esirim,
Verdiklerinden kesirim,
Huzuruna telesirim⁴,
Soluğum kararır, Allah.

4 telesmek - acele etmek

YALNIZ BİR SIRRINI BİLDİM, İLAHİ

Ömrümün başından ayağınacan,
Kendimden sana yol geldim, İlahi.
Bin tür sorulara cevap aradım,
Yalnız bir sırrını bildim, İlahi.

Bir hasret adası oldu Vatanım,
Zaman arzulara kesildi genim⁵,
Bu dünya dar geldi ruhuma benim,
Onu öz dünyamda böldüm, İlahi.

Feleyin son hükmü getiymiş, geti⁶,
Vermek istemedi son zamaneti⁷,
Bana borç verdiğin bir emaneti,
Kaytarana gibi öldüm, İlahi.

5 genim kesilmek - düşman olmak
6 geti (qəti) - kesin
7 zamanet - referans

İNSAN GİBİ

Seni çok sevdim.
Kardelenin ilkbaharı,
sehranın yağmuru,
kuşun gökyüzünü
sevdiyinden daha çok.
Seni çok sevdim.
Gözlerin ışığı,
yüreğin soluğu,
denizin kıyıyı
sevdiyinden daha çok.
Seni KENDİM gibi,
İNSAN gibi
sevdim, İLAHİ!

ALLAH

Koyma bu derdi-kederi,
Koyma beni yiye, Allah.
Ben olmazsam bu kadere,
Kimse çıkmaz yiye, Allah.

Günlerim yanıp soldukca,
Tüstüm gözüme doldukca,
Yüreğim kebab oldukca,
Gam yığırşır iye, Allah.

Ömrüm geçir "dad" içinde,
Derd-gamim şad içimde,
İçim, dışım od içinde,
Üşüyorum niye, Allah?

Beklerim ay batanadek,
Felek sayan bitenedek,
Ben geleceğim kuğutek,
Şarkı diye-diye, Allah.

BEN SENİN BENDENİM, TANRIM

Ne ağlayım, ne sızlayım,
Ben senin bendenem, Tanrım.
De, kimden umut bekleyim,
Ben senin bendenim, Tanrım.

Aldı canımı keder, gam,
Bilmem, neylim ben bahtı kem,
Sen tek Yaradan değilim,
Ben senin bendenim, Tanrım.

Dert önünde oldum önder,
Ya beni bir taşta dönder,
Ya da ki, bahtımı gönder⁸,
Ben senin bendenim, Tanrım.

Bu dünyaya yadmışım, yad,
Hiç olmadı gönlüm dilşad⁹,
Kafesdeyem, eyle azat¹⁰,
Ben senin bendenim, Tanrım.

8 gönder - yolla
9 dilşad - bahtiyar
10 azat - özgür

DÜNYANIN SON SÖZÜ

Canıma can verdin,
gözlerime ışık.
Dört tarafa bakıp
dünyanı gözüm boyda
gördüm, İlahi.

Kendimi tanıyandan
günahımı anladım.
Büyüdü dözüm boyda
derdim, İlahi.

Ömrün-günün içinden
geçdim yalın ayaklarımla.
Yolları ayaklarıma
serdim, İlahi.

Fikrim, hayalim
ilme-ilme söküldü.
Dileklerin harabeleri üzerinde
umut kalesi
ördüm, İlahi.

Sana doğru yol geldim
adım-adım.
Sesimle değil, sözümle
ağladım, İlahi.

Senden söz alıp,
Sana söz verdim.
Daha hiç ne kalmadı.
Dünyanın son sözünü
derdim: "İlahi!"

HER AN İNSAN YİTİRİYOR ALLAH

——
 Allah! Her an nese yitiriyor insan
 damla-damla,
 deniz-deniz.
 Bazen sesli-sesli,
 bazen sessiz-sessiz.
 Allah! Her an nese yitiriyor insan
 çiçek-çiçek,
 yaprak-yaprak.
 Sararıp soldukca günler
 varak-varak.
 Allah! Her an nese yitiriyor insan
 gerçek-gerçek,
 uyku-uyku.
 Yerinde taassüf kalır,
 bir de ki, korku.
 Kaypetdiklerine bakıp
 "ah" çeken adam,
 Bir düşün!
 Her an İNSAN yitiriyor Allah...

——

GÜNAHLARIMIZI AFFET

——
 Bir suçun üstünde
 gökden yere indirdin bizi, İlahi!
 Şimdi
 günahla dolu yeryüzünde
 canımızı koymağa bir karış boş yer
 bulamıyoruz.
 Büyütdüğümüz
 melek yüzlü
 çocukların aşkına
 günahlarımızı affet.
 Yine
 yerden göke kaldır bizi,
 İLAHİ!

——

İNSANLIK MARŞI

Kesilmiş kollardaki
 zincirlerin cingiltisi,
 hırpalanan ruhların iniltisi,
 ayaklar altına atılmış başların
 kesilen nefesi,
 sakat ayakların adım sesi,
 dillerin suskunluğu
 İNSANLIĞın
 sessiz, sözsüz
 MARŞıdır,
 İLAHİ!

GÖRÜNÜR

Gittiyim hakkın yoludur,
 Yoluma duman bürünür.
 Ben yürüyorum, arkamca,
 Cansız kölgeler sürünür.

Toprak ayağımdan çekir,
 Gözlerim kanlı yaş dökür,
 Ömrüme karanlık çökür,
 Bahtımın yıldızı sönür.

Dünyada bunca adam var,
 Derdimden dertliler anlar,
 Uzaklaştıkca insanlar,
 Tek, yüce Allah görünür...

Alahi Sergi

İLAHİ SEVGİ

Ben solan çiçeklerin,
Züslü kelebeklerin
Ölümüne ağladım.
Annem, sense benim göz yaşlarıma.

Ben kuruyan göllerin,
Suskun olan dillerin
Ölümüne ağladım.
Annem, sense benim göz yaşlarıma.

Ben eriyen mumların,
Kimsesiz akşamların
Ölümüne ağladım.
Annem, sense benim göz yaşlarıma.

Ben susuz sahraların,
Saçında eriyen karın
Ölümüne ağladım.
Annem, sense benim göz yaşlarıma.
Ağladım...
Annem,
Ağladım...

Yağmurun göz yaşıyla,
Rüzgarın çılgılığıyla,
Şimşeğin gazabıyla,
Yüreylimin sesiyle

ağladım...

Sense benim göz yaşlarımla ağladın,
Annem.

RENKSİZ GÖZ YAŞLARI

Kara günlerin hanımı
beyaz saçlı Annem
seviyordu ışıklı renkleri.
Yedi yaşında
yedi renkli
top almışdı bana.
Biz yedi çocuk
oynardık
onunla.
Çocukluğumuzu
o topun arkasından

koşarken,
ışıklı renkleri de
Annemle birlikte kaybettik.
İnsan zıtlıkları yansıtıyor.
Uzun-uzun yollar
kısalttı ömrünü.
Beyazlar içinde
siyah toprağa karıştı.
Kara günlerin hanımı,
beyaz saçlı Annem
seviyordu ışıklı renkleri.
Göz yaşlarının rengi olmuyor...

BABAMIN ELLERİ

....hala aklımdadır
babannemin öldüğü gün.
İlk kez o zaman gördüm
Babamın ellerinin büyüdüğünü.
Evimize, bu dünyaya
dar gelen babaannem
Babamın ellerinde yer buldu kendine.
Büyüdü babamın elleri
toprak oldu.
Önce ablalarımı,
sonra ağabeylerimi korudu.
İyi günlerde
mutluluktan kuş gibi uçtu.
İhtiyac içinde
olduğumuz zamanlar ağladı.

Göz yaşları
damarlarından
akıp yıkadı
yeryüzünün suçlarını.
Kışta
soğuktan korudu sıcaklığı bizi.
Büyüdü Babamın elleri
kutsallaştı.
Göklerden gelen felaketlerin
karşısında durdu.
"HAKK"ın öldüğü gün
tutdu ayağımızın altından
kayan toprağı.

O gün bu gündür
Babamın elleri kolluyor
temelinden çökecek
bu kocaman evreni...

HAYIR-DUA

Annemin yokluğunun dördüncü yılında yazılan şiir

...sen böyle gitmemeliydin.
Hastanenin sarı renkli odasındaki
sonuncu ak günlerimin sevincini
götürmemeliydin
sahilsiz kara gecelere – mechule.

...sen böyle gitmemeliydin.
Sessiz sessiz,
benden habersiz.
Öksüz koymamalıydın
senli dileklerimi.

...vağzal¹¹ sedasına kevrelemeliydin.
Sevinçten göz yaşların akmalıydı.
Sonuncu defa görürsenmiş gibi
öpüp kucaklamalıydın beni.
Gözlerinle çizmeliydin,
ak duvaklı resmimi.
Kucaklaşarak
mutluluğu
habs etmeliydik bir an için.
Fısıltı ile
“mutlu ol” demeliydin.
Ellerini göğşe açıp
hayır-dua vermeliydin.
(Tanrı annelerin sesini duyuyor akı...)
...sen böyle gitmemeliydin.

Bir bilsen,
neler oldu yokluğunda, Annem!
İki gözüm –
iki çeşme,
hasretten kurudu akı...
Dönüşü olmayan yollar
sabrımızı yordu akı...
Kara-kara yeller esti.
Yurt yerinde bir ocağın
sensiz közü söndü akı.
Feleyin ters döndü çarkı...
...olanlar böyle olmamalıydı.
Sen düşünümde olamadın, Annem.
Bense mutlu olamadım...

YAVRUMUN ANISINA

Dünyaya gelirken
ağlamayan yavrum.
Sen öz sessizliğinle
isyan etdin
hayatın tüm
haksızlıklarına,
adeletsizliklerine,
çirkinliklerine.

Şimdi
kara toprağın altında
alnıaçık,
yüzüak
her kesten yüksektesin,
her şeyin ötesindesin.
Yalnız
benim sesiz ninnilerimi
biliyorum,
duyuyorsun...

NİNİNİ

Sözü gelip,
kendisi gelmeyen
yavrusunu bekleyen kadın
sallar
içi umut dolu
boş beşiği.
Uyutur
baş kaldırıp
gürültü koparan
öksüz dileklerini...
İh çekip
içini yandırır.
Derdinin alevi
dünyanı nurlandırır.
Yüreğini kebab yapıp
ihسان verir
evde karıyanlara,
bahtından yarımayanlara.
... sözü gelip,
kendisi gelmeyen
yavrusunu bekleyen kadın,
her gün
ellerini göye açıp,
umutunu Tanrıya bağlar.
Ey mezlumların Allahı!
Ne olur,
kara günlerin hatırına
yolla müjde dolu bir sabahı...

ANNEMİN YÜREĞİ

...Arzuların kanadında
uçup gitti ilk bahar.
Çektiyi bir derin "ah"dan
eridi saçındaki kar.
Baktı rahatsız-rahatsız
dünyaya taraf.
Korktu
sorunun altındaki
dayak noktasını
yuyup götürsün göz yaşları.
Geriye sesledi.
dünyadan,
hayatdan,
kovulanları.
(Kalbinde yer verdi).
Toprak küçüldükçe,
İnsan küçüldükçe,
her gün bir az daha
büyüyor Annemin yüreği.
Bütün evsizlerin,
bütün Vatansizlerin,
bütün kimsesizlerin
gereği - Annemin yüreği..!

SONSUZ NİNNİ

Hiç zaman doğuramayacağı
melek bebesini okşayan Anne.
Esen rüzgarlara karışmış sesin.
Kaderin yükü altında
eski band yazısı gibi
kırışmış sesin.
Dert etme.
Dert etme bu cihanın,
ağaçın, çiçeğin, otun,
kara taşların, kuşların,
bulutların, yağmurların,
melekyüzlü Annesi.
Bu dünyadaki tüm sesler
rüzgarların ahengine
karışıp yitecek bir gün.
Okunan tüm şarkılar da
sonunda bitecek bir gün.
Ama bu yeryüzünde,
senin yanıklı sesinde
sonsuz ninni yaşayacak.
Senin ninnin,
benim ninnim,
bizim, onların ninnisi.
Fakat hiç kimsenin
okuyup bitiremeyeceği
zamanın kendisi gibi
sessiz-sözsüz,
sonsuz ninni..

Secdaghim Patan!

ONYEDİ YIL

Şuşa şehrinin işgalinin on yedinci yılında yazılan şiir

Onyedi yıldır,
fikir deryasında boğuluyoruz.
Yüzüp geçemiyoruz ayrılıkları.
Onyedi yıldır,
bekliyoruz.
Bir umut ışığı – küçücük bir mum
yara bilsin
ıssız karanlıkları.
Onyedi yıldır,
sızım-sızım sızıldıyor
amcamın yorulup
sengerde kalan ayakları.
Onyedi yıldır,
aşıp geçemiyoruz
sinemizdeki dağları.
Onyedi yıldır,
şekeri zehre dönüp
komşudaki şehitin
nişan bohçasının.
Onyedi yıldır,
küçücük evimde
her gün yaralarını sarıyorum,
büyük Vatanın
bir parçasının.
Onyedi yıldır
doğan çocuklar,
hadi, savaşa!...

BİR TARAFDA

...bir tarafda bombalar patlıyor.
Kerkük kan ağlıyor.
O bürü tarafda
“başbilenler”
demokrasi oyunu hazırlıyor
üçüncü dünya ülkeleri için.
Bir tarafda
barışsever askeri güçler
savaş ateşini alevlendiriyor.
O bürü tarafda
yitirilmiş toprakların acısı
göçmenleri
gizli-saklı yakıyor.
Bir tarafta –
Saharadan güneyle
açlık bayram ediyor.
O bürü tarata –
diskolarda
renkli ışıklar
koyu karanlığı eritiyor...
Bir tarafta
batıdan başlıyor gece.
O bürü tarafta
doğudan güneş kalkıyor
gizli-gizli...

SEFİLLER İÇİN VATAN ANLAYIŞI

Vatan sığar
onun gözlerine.
O, Vatana sığmaz.
En güzel anlayanı
en çok sevdiyi
“eh” kelimesi olar.
(“e” ey ve “h” hayat kelimelerinin kısa yazılışı)
O Vatandan esirgemez
sevgisinin odunu.
Vatansa çoktan unutup
onun gerçek adını.
(Onların her yerde bir adı var)
Dünyanın her köşesi onların evidir.
Gözleri,
yüreklere,
hatta adları da aynıdır.
...ne yapsa
kurtulamaz
içindeki Vatandan.
Nereye gitse
onu da kendisiyle taşır.
Vetenin tozu kaplar
her tarafını.
Kaplar gözlerinin merakını.
Ben de onu
ölü merakın gömüldüyü
gözlerindeki Vatandan
tanıdım.
Gülmeyin serserilere!
Elbiselerindeki Vatanın tozudur...

AFFETME BİZİ, VATAN!

Unuttuk tarihi, geçen zamanı,
Unuttuk toprağa dökülen kanı,
Unutduk farkını iyi-yamanın,
Affetme bizi, Vatan!

Görsek de göğsüne batan kılıncı,
Başımız altına koyduk balıncı¹²,
Doğrandın, bölündün sen hıncım-hıncım,
Affetme bizi, Vatan!

İşimiz-gücümüz oldu ahü-zar,
Feryat sesimizden felek de bezar,
Ölmeden seninçin kazıdık mezar,
Affetme bizi, Vatan!

Kandırdı devleri çokbilmiş cırttan,
Ayıra bilmedik kuzunu kurttan,
Hamı candan geçti, biz ise yurttan,
Affetme bizi, Vatan!

Yağuya yedirdik gözün yağını,
Yandıra bilmedik kör çırağını,
Kuşlar haber verir ses-sorağını,
Affetme bizi, Vatan!

Seni rehineyken koymuşuz darda,
Cengaver ruhumuz nerdedir, nerde!?
Yanına gelmedik, şu sonbaharda,
Affetme bizi, Vatan!

Güneş içimizde eyleyip kurup,
Sınırsız sabrımız yılları yorup,
Yollar öksüz gibi boynunu burup,
Affetme bizi, Vatan!

Hasretten yanıpdir o kara bağrın,
Ağlamaktan kördü niçe bulağın,
Akır yarasından kan Karabağın,
Affetme bizi, Vatan!

Kafese salıplar kuş kabimizi,
Didir pişimanlık, "kaş" kalbimizi,
Mezartaşları yap taş kalbimizi,
Affetme bizi, Vatan!

..İh, hala vicdanlar koyulup dince,
Göğsünü ötürür mağrur¹³ "Elince"¹⁴,
Senin ayağına biz gelmeyince,
Affetme bizi, Vatan!
Affetme bizi, Vatan!

13 mağrur - kururlu
14 Elince –Nahçivanda tarihi kale

ESİR KURŞUN

Hocalı soykırımının yıldönümünde yazılan şiir

O sabah
kurşun sesine
ayıldı güneş.
Diksinti yeryüzü
çocuk seslerinden.
(uyanamadı dünya...)
Bir çocuk gülüşünü
esirlikden azat etmek için
kururunun ellerinden tutup
o kurşunun peşinden gitti.
Bakir sevgisini
sinesine siper etti.
Yüreği ölüme,
elleri silaha telesti.
Geri dönürken
yorulan ayakları
sengerde kaldı...

YALNIZLIK

Çok yalnızım!
 Her zamankından daha çok.
 Bunu anlatmak çok zor.
 Gözlerinin karşısına
 okyanusdaki
 yalnız tekneyi getir.
 Dalğaların atıp-tutduğu,
 kaderin oynatdığı
 yalnız tekne.
 Çok yalnızım!
 Gökdeki ay gibi.
 Etrafımdaki yüzlerle yıldız
 Çektiyim 'ah'dan yanar.
 Çok yalnızım!
 Boşluktayım.
 (Neredir
 ayaklarım dokunmayan
 Vatan toprakları?)
 Çok yalnızım!
 Kıldan tutacak kadar
 yalnız...

KAÇIŞ

Bu gün soyundum dertlerimi.
 Dışarı atdım
 ruhuma sardığım
 eski dileklerimi.
 Kurtuldu canım
 bu eski döküntüden.
 Ömrün kenarında durup
 "elveda" dedim
 tüm olanlara.
 Bir, iki, üç...
 Başlıyorum her şeyi yeniden!
 (Bir daha dertlerimi
 sigaranın dumanı gibi
 çekmeyeceğim içime).
 Ayaklarımın altında
 hırçıldayan orkestra dertlerin çaldığı
 "Asker Marşı"nın
 akomponimentiyile
 saklanmak için
 kendimden kaçıyorum
 Şuşa dağlarına...

YİĞİT

Bakıp feleyn işine,
Gözlerini döyme, yiğit.
Değişen insanlar ise,
Zemaneni söyme¹⁵, yiğit.

Nerdedir insanlık dini,
Dünya eski, dertler yeni,
Yitirdiysen sevincini,
Kederini övme, yiğit.

Bak, şeytanın hünerine,
Karıştık onun şerine,
Savaş libası yerine,
Kefenini giyme, yiğit.
Sensin Vatanın umutu,
Umutumu eğme, yiğit!

KENDİME YAZILAN ŞİİR

Bahtının güneşi bir daha doğmaz,
Gözlerine çöken çenden utanır.
Ne zaman çevrilip yaşına baksa,
Felek saçındaki denden utanır.

Her şey deyişibdir, tek sen evvelki,
Zaman bir sözünü eylemiş iki,
O kadar eziyet, ezap verip ki,
Sevincin geçiyor genden, utanır.

Kendi dertlerinle ha alış, ha yan,
Karanlık dünyana ışık salmaz dan,
Şu toprak kaçıyor ayağın altdan,
Şairim, yeryüzü Senden utanır.

BEN BURDAYIM

Ben burdayım –
ola bildiyim yerde.
Felekden gelen
her türlü belanı bekliyorum.

Ben burdayım –
yerin üstünde,
dertlerin altında
“Çok şükür” diyorum.

Ben burdayım –
umutlarımla
binbir dilek besliyorum.

Ben burdayım –
ömür adlı
bir korkunun içinde,
tüm sevinçlerin haricinde
sizlere sesleniyorum.
Siz, siz, neredesiniz,
yaşıyamadığım güzel günlerim?!...

YAZI

Alnımın yerde okunan,
Yazısı gökte yazılır.
Mezarımız üstübağlı,
Doğuşdan beri kazılır.

Ortasında yaşıyoruz,
Kader adlı bir korkunun.
Ömür gibi yozumu var,
Gördüğümüz bu uykunun.

İnsan gibi doğsam bile,
Ben su gibi öleceğim.
Hayatımın acığına,
Ölümüne güleceğim...

İSYAN

Ellerim dün de,
tenim bugün de,
ayaklarım yarınlarda,
ruhum
yerle-gök arasında.
İsyan ediyorum
ayrılıklara...

SÖZLE SAVAŞ

Bir İLAHİ SÖZ bilir,
Özüne simsar¹⁶ beni.
Koymaz kendimden gedim,
Koymaz bu “hisar” beni.

Ömrümün gülşen çağı,
Gam oldu başım tacı,
Dertlerim - darağacı,
İçimde asar beni.

Kalem-külüng, söz-bir dağ,
Kazdıkcı kazıyacak,
Elden düşende toprak,
Bağrına basar beni.

KÜÇÜCÜK

Sen hala küçücük bir meleksin.
Karşıda,
uzaklarda
bir katil,
belki bir hırsız,
belki de bir dolandırıcı
(kim bilir, daha neler)
bekliyor seni.
İçindeki o temizliğe,
yüzündeki o ışığa
dünyanın ihtiyacı var,
küçücük.

O narin kanatlarınla
uzaklara uçmağa,
acele etme.

Sen çok küçüksün,
dünyanın derdi çok büyük..
Taşıya bilmez
o zarif kanatların
bu dünyanın yükünü.
Kendinden ağır yük taşımağa
gayret etme.
Sen karınca değilsin,
Sen insansın, küçücük.
Allahın severek yarattığı,
balçıkta örüp,
sonra can verdiği varlıksın.
İlahinin verdiklerini
kaytarana gibi
çocuk kal!
Tanrının dergahına
kendi kanatlarının
üstünde ucal,
küçücük...

ÖMÜR

Sen buna ömür dedin,
Ben rüyamı yozurum.
Alnımın yazısını,
Silip başdan yazırım.

Vaht¹⁷ ötür aram-aram¹⁸,
Çok zor bir yerde duram,
Gedirdim, kayıdıram,
İzlerimi bozorum.

Yük oldu ayım-yılım,
Taşdım zulüm-zulüm,
Dur, kapıyı aç, ölüm,
Ben gelmişim, hazırım.

17 vaht - vakit

18 aram-aram – sakin sakin

KORUYUN RUHUMU Arkadaşlarıma

Kalbime hüznün sepir,
Yaprakların dökümü.
Ben de ağaçlar gibi.
Dökeceyem yükümü.

Dökeceyem sonbahar,
Eski derdi-serimi.
Bilmem ki, çıplak ruhum,
Ölü mü, ya diri mi?

İzimi üşütüyor,
Sahilin soğuk kumu...
Koruyun benden sonra,
Dostlar, öksüz ruhumu.

İNSAN

...sen insansın.

Ağaçlardan ne anlarsın?..

Hayretten yerinde dona kalan ağaçlar
budaklarıyla Tanrıya yalvarıyorlar.

...sen insansın.

Çiçeklerden ne anlarsın?..

(leçeklerindeki beyaz kelebekler
ölüm müjdeçisidirler)

Çiçekler

üstünde çiy

leçekleriyle Tanrıya yalvarıyorlar.

...sen insansın.

Balıklardan ne anlarsın?..

Balıklar tenleriyle

Tanrıya yalvarıyorlar.

Belki biz de

ağaçlar gibi

dona kalsaydık,

çiçekler gibi

ağlasaydık,

balıklar gibi

titreyip esseydik,

el açıp yalvarardık,

dualar ederdik

günahlarımızın affı için.

...sen insansın.

Adamlardan ne anlarsın?..

DÜŞTÜ

Yüreğimde sakladığım,
Gözümünden kırağa düştü.
Ona deyilesi sözüm,
Dilimden varağa düştü.

Derdlerimi sarmak için,
Hakikata varmak için,
Kendimi aramak için,
Derviş tek sorağa düştüm.

Ozanam, bahtdan gileyli,
Bilmem, dert elinden neylim,
Ömre taraf çekir meylim,
Ölmedim, marağa düştüm¹⁹.

SÖZ İÇİNDE

Götürmedim dilekleri,
Koyup geldim göz içinde.
Hayalimin köşesinde,
Hatıralar toz içinde.

Ninem beni çok överdi,
"Ben boyuna kurban" derdi,
Kara hasreti yeşerdi,
Yüreğimin düz içinde.

Bir evdeyem künc²⁰-bucaksız,
Oynıyorum oyuncaksız,
Yakıyor odsuz-ocaksız,
Felek beni söz içinde.

Tutup benden eli derdin,
Koymur ölem zeli derdim...
Sen bu kadar deli derdin,
Döz, ay canım, döz, içinde.

FELEK

Hayal dünyası kururum,
Dikdiyimi sökür felek.
Yürüyorum yavaş-yavaş,
Ayağımdan çekir felek.

Derde tuş²¹ olandan beri,
Bir kemiğim, bir de deri,
Yediyim bütün kederi,
Gözlerimden dökür felek.

Ben ne saydım, o ne sayır,
Beyazı karadan ayır,
Üstümden derdi atmayır,
Yüreğime çökür felek.

Yeryüzünde hak gezerim,
Her emrine müntezirim,
Onun sırrını çözürüm,
Açdığımı bükür felek.

NADAN ELİNDE

Yavaş-yavaş veriyorum,
Bu ömrü ben borç almışım.
İçim kıştı, dışım bahar,
Sonbahar tek sararmışım.

Yuva salıp kalbimde gam,
Ne yapayım ben bahtı kem,
Sükutum, ses-ün değilim,
Gam deryasına dalmışım.

Bin yıl önce çaşıp²² geldim,
Dünyanın vefasın bildim,
Dert içinde her gün öldüm,
Nadan elinde kalmışım.

GİTTİ

Zamansız kayp etdiyimiz Ağamir için

Gözyaşlarına karışıp,
Ömür sutek akıp gitti.
Mutluluk görmeye gelen,
Bu dünyaya bakıp gitti.

Zalim dünya, seni gidi,
Her gelen 'fanidir' dedi,
O, rahatsız adam idi,
Dünyada darıkıp²³ gitti.

—❁—
...zamanın arkasından bakıyorum.
Yorgun gemiler yük taşıyor
uu sahildem- o sahile.
Ben de yorğunum.
Omuzlarımdaki dert yükünden.
Kurbete giden gemi,
benim doğma dert yükümü
bu sahilden o sahile
taşımağı becerir misin?..
—❁—

—❁—
Çok yormayın daha yazık sabrımı,
Tanrıdan pay aldım sonsuz cebrimi,
Kalemle kazıdım derin kabrimi,
Kağıtın içinde defn edin beni.
—❁—

KALMAYIP

Yılları uğurlamışım,
Ne yaz, ne kışım kalmayıp.
Neyim vardıysa harcadım,
Ömürde yaşım kalmayıp.

Seni öldürüp yas²⁴ tuttum,
Sonra kendimi avuttum,
Affet, ben seni unuttum,
Eski yaddaşım²⁵ kalmayıp.

Gözümden kaçıptı uyukum,
Göğe bülent olup ahım,
Semayla çarpışır ruhum,
Yeriyen işim kalmayıp.

24 yas - taziye
25 yaddaş - hafıza

TESELLİ

Kar yağıyor
Bakü şehrine.
Kar yağıyor
umutumun yarısına.
Kar yağıyor
saçlarıma.
Bu şehirde
heç bir şeye sevinmediyim kadar
yağan kara seviniyorum, Anneciğim.
Bu kış yaşıtlarımdan utanmayacağım...
...çocuklukda ellerim titreyerek
yaratdığım karadamına
bakıb seviniyordum.
Şimdi kalbim titreyerek
karadamına dönüyorum.
Seviniyorum, Anneciğim,
seviniyorum...

GÖRÜNÜR

Yürüdüüm bu dar yolun,
Solu var, sağı görünür.
Asılıp kaldığım ömrün,
Baksam da bağı görünür.

Kader beni döye-döye²⁶,
Döndürdü yanıklı neye,
“Ah”ım duman olup diye,
Kalbimin dağı görünür.

Zaman ömrümüzden yiyor,
Üstüme ölüm yürüyor,
Ömür mum gibi eriyor,
Dökülen yağı görünür.

DEYİŞİP ÖZÜMÜZ OLDUK

Hiç ne deyişmedi, annem,
Deyişen gözümüz oldu.
İyiye pis, düze eğri,
Söyleyen sözümüz oldu.

Bu gittiğim sonsuz yoldu,
Umutlar gül gibi soldu,
Bin yol ruhumuz soyuldu,
Değişip özümüz olduk.

BATAMIYORUM

Bir ömürdür yol gedirem²⁷,
Derti-seri bol gedirem,
Kaderime kul gedirem,
Gedirem, çatamıyorum²⁸.

Gözlerimde yaş duruptur,
Başım üste taş duruptur,
İki elim boş duruptur,
Derdimi atamıyorum.

Boyu birce karışmışım,
Bir ummana karışmışım,
Umutumdan yapışmışım²⁹,
Boğulup batamıyorum.

27 gedirem - gediyorum
28 çatmak - varmak
29 yapışmak - tutmak

DERT BOHÇASIDIR BU YÜREK

Ömrüm-günüm kuş kanatlı,
Kaderim de ekşi tatlı,
Gelmişem ki, hayat adlı,
Tiyatroya bakıp gidem.

Dert bohçasıdır bu yürek,
Hem şımarık, hem de kevrek,
Ayrılariken ömrün gerek,
Ellerini sıkıp gidem.

Ölümü saklayıp göz-kaş,
Geçindiğim ömür nimdaş³⁰,
Boynuma takılıp bir taş,
Suda çok zor akıp gidem.

Ömre boyun eymiyorum,
Gam libasın³¹ giymiyorum,
Ölüm gelse, bilmiyorum,
Ne taraftan çıkıp gidem.

30 nimdaş - eski
31 libas - elbise

ÖLÜMÜN ELLERİ TUTACAK BENİ

—❦—
 Bu dünya gam yükü koyulan masa,
 Keder uslu olmaz kalbi oymasa,
 Bilirim, ne zaman gözü doymasa,
 Toprak yemeğine katacak beni.

Bahtımın gözleri kör olup görmür,
 Ömür duvarına mutlu gün örmür,
 Bana can kardeşi olan bu ömür,
 Ölüme çok ucuz satacak beni.

İnsanım, adımla yüce, büyüküm,
 Yok ki, bir mucize bakıp döyüküm,
 Dünyanın sırtında ben de bir yüküm,
 Bir gün yorulanda atacak beni.
 Ölümün elleri tutacak beni.

—❦—

HAYAT İKİCE RAKAMMIŞ

—❦—
 Uzaktan bakan feleğün,
 Gözü yalnız beni seçti.
 Niçin kendinin derdini,
 Benim üzerime biçti.

Yediyimin adı gammış,
 Yarı kuru, yarı nemmiş³²,
 Hayat ikce rakammış,
 Eveli bir, sonu hiçti.

Ne umdum, Tanrı vermedi,
 Ben sökdüğümü örmedi,
 Gözlerim bakıp görmedi,
 Ömür ne taraftan geçti?..

—❦—

LAL ETTİLER

Bu dünyanın dertlerine,
Kaderimden yol ettiler.
Bir şımarık çocuk idim,
Kederimi bol ettiler.

Bu bir oyun, bu da bir iş,
Anlamadım hayat neymiş,
Ömür-falan bahaneymiş,
Beni bahta kul ettiler.

Bir akşam kapıda ölüm;
Sordu: "Hazır mısın, gülüm",
Dilimi tutdu "Ne bilim?"
Dudağımı lal ettiler³.

SÖZE KIYMADIM

Fesiller içinde kışa bağlandım,
Benden aşk isteyen yaza kıymadım.
Odunu söndürdüm bir mühabbetin,
Kalbimde saklanan köze kıymadım.

Geriye sesledim giden sesimi,
Kopdu gam yükünden ömrümün simi,
Verdim sözlerime son nefesimi,
Kendimi öldürdüm, söze kıymadım.

Yolumu evvelden geriye gittim,
Hakk sırrı içinde eridim, bittim,
Yeni dertlerimle omrü eskittim,
Onu Ezrayıla taze kıymadım...

ÇOCUK GOZLERİNDEKİ İLGI

...Her sey yenidir
gözlerindeki ilgi
kendinde yaşamı barındırıyor
dünya ışıık renklerinde.
Gösteri zamanı
usul - usul atılan
havai fişekleri
seyrediyosun hala.
Az sonra
sevincin,
hayretin
o fişekler misali
yerle bir olacak...
Güllerin taçlarında gülüşü donacak.
Ağaçlar ağlayacak.
Göz yaşları yaprak-yaprak
dökülecek.
Rüzgarlar dünyayı bırakıp
kaçacaklar...
Ve daha neler...
Anılar cöplüğünde
kendini aramaya koyulacaksınız...
Bu sonun başlanğıcı
olacak...

ÖLÜM BENLE KOŞA ÇIKAR

Kader yüzümüze gülse,
Ömrümüzü gözde bilse,
Sevinç ne vaht bize gelse,
Eli yalnız boşa çıkar.

Yığılmışım öz içime,
Bu görkeme, bu biçime,
Sarvanım ömür göçüme,
Ömür geçer, yaşa çıkar.

Çok kalmayıb son menzile,
"Bem"ımden kalkmışım "zile",
İçimdeki o "ben" ile,
Yalnız "kendim" başa çıkar.

Ne gördüm ki, toy³³-yasından,
El çekmeyim yakasından,
Bu dünyanın kapısından,
Ölüm benle koş³⁴ çıkar.

33 toy - düğün

34 koş - çift

ÖLÜM

...Çizemediyim resme,
...okuyamadığım şarkıya,
...yazamadığım şiire
benziyorsun.
Çizemediyim resmin
renkleri gibi şeffafsın.
Okuyamadığım şarkının
minor notaları gibi dertlisin.
Ama yazamadığım şiirin
kafiyesi gibi
güzelsin,
ölüm!

O DÜNYAYA TEK GİDECEM

Hala deyesen bu ömrü,
Adım-adım çok güdecem³⁵.
İçimdece doğmuş “ben”i,
Gözlerimde büyütecem.

Yığdım gözüme hasreti,
Sevgi karışık nefreti,
Bu kör bahtı, kör kısmeti,
Ömre arkadaş edecem.

Kayıp etmişim bu oyunda,
Bir can borcum var o yurda,
“Kendimi” kandırıp burda,
O dünyaya tek gedecem.

GÖKYÜZÜNÜN TAŞI AĞIR

Bu yaş gözüme sığmıyor,
Gözlerimin yaşı ağır.
Felekle cenge çıkmışım,
Ömrümün savaşı ağır.

İçi kuru, çölü yaşıım,
Göz yaşında islanmışım,
Kaderden mektup almışım,
Bu ömürün kışı ağır.

Yolum üste bu taş ne di?
O bahar ne, bu kış ne di?
Felek saklaya bilmedi,
Gökyüzünün taşı ağır...

SON MENZİLDEN BACA ÇIKIR

İçimizde doğan derdin,
Boyu bizden yüce çıkar.
Bu dünya gam dünyasıdır,
Çocuk giren koca çıkar.

Zaman geçir, dert azalmır,
Coğu gedip azı kalmır,
Ne harcasak razı kalmır,
Felek ancak borca çıkar.

Gam dediğin "him"e benddi,
Vurup geçir her bir haddi,
Toprağın çektiyi dertdi,
Çevrilir ağaçta
cıkır...

"O gün"ü danırız diye,
Suça boyanırız diye,
Orda da yanırız diye,
Son menzilden baca çıkar...

ÖLÇÜ

Götür bedbahtlığı
 metre yerine.
 Ölç bu ömrü.
 Ne alınır? –
 0+1...
 Götür mutluluğu
 metre yerine.
 Ölç bu ömrü.
 Ne alınır? –
 0-1...

KESE DÜŞECEK

Hele ki, karşıda bir uzun yol var,
 Ömürüm dumana, sise düşecek.
 Talih pazarında baht paylananda,
 Benim kaderime nese düşecek.

Ne kadar dünyada var idi vahtım³⁶,
 Her şeye kalbimin gözüyle baktım,
 Tanrı dergahında şu beyaz bahtım,
 Sevda ocağında hise düşecek.

Bu toprak iyini, yamanı görmür,
 Hamımızı tek-tek içine gömür,
 Taşlara dokunan şişe tek ömür,
 Ellerimden çıksa sese düşecek.

Ölümün uzalı kalıp elleri,
 Yüzüme dokunur onun telleri,
 Ömrüm eteğine yığıp yılları,
 O biri dünyaya kese³⁷ düşecek.

ÖMÜR BİR TRENDİR, BİZSE SERNİŞİN

Gedip görmek için başka yer yok ki,
Hamı bu dünyaya gelip buluşur.
Ebedi zamanla mukayısada,
Bir göz kırpmında ömür ötüşür.

Hava tek bizleri sarıpdı zillet,
Yaşayıp kaderden yiyoruz minnet,
Bir yanda sevgidir, bir yanda nefret,
Dünyayı sevgiyle nefret bölüşür³⁷.

Evveliyen sonu vardır her işin,
Filinden baş açmak olmur gerdişin,
Ömür bir trendir, bizse sernişin³⁸,
Her kes menzilin yanında düşür³⁹.

37 bölüşmek - paylaşmak
38 sernişin - yolcu
39 düşmek - inmek

Bu bir kader yüküdür ki,
Çok zor halde taşıyorum.
Felekle merce durmuşum,
Acığına yaşıyorum.

Senin bircecik balanım,
Koymursan haline yanım,
Bir az değişmişim, Annem,
Öz-özüm⁴⁰ okşıyorum⁴¹...

40 öz-özüm - kendime
41 okşamak - benzemek

İLİ ÇIKIPTI

—❁—
 Diyorlar ömür-gün bir akar sudur,
 Benim kısmetime lili⁴² çıktı.
 Bahtıma her sesin bemi düşse de,
 Talih harayının zili çıktı.

Yolumun üstünde dertler düzülüp,
 Ömrüm niçe yerden deyip, süzülüp,
 Bütün umutlardam elim üzülüp,
 Gümanlar kalbimden ölü çıktı.

Bilmirem bu yolun sonu haradır,
 Kalbim dert yükünden para-paradır,
 Ömrümün saçının çoğu karadır,
 Arabir ağarmış teli çıktı.

Ölüm kapıdadır, dayanıp seste,
 Gelip çıkacaktır o son nefeste,
 Yığdım dertlerimi sinemin üste,
 Yüreğim dağ olup, külü çıktı.

Aşkı bulduğum an batdım günaha,
 Her sözüm çevrildi naleye, aha,
 Ama yaşamıyor o sevgi daha,
 Çünkü çoktan ölüp, "il"⁴³ çıktı.

—❁—
 42 il - bulanık
 43 il - yıl

GEÇİR

—❁—
 Çok güvenme gelen yaza,
 Ömür sonda kışdan geçir.
 Anlar, günler, aylar, yıllar,
 Hepsi gelip yaşıdan geçir.

...şu dünyanı sen de tanı,
 Yoktur ölümün dermanı⁴⁴,
 O feleyn son fermanı,
 Ne yapsan da taştan geçir.

—❁—
 44 derman - ilaç

DÜŞER

Senin bakışlarından,
Yüreğime köz düşer.
Tanrı baht dağıtırken,
Bana deli söz düşer.

Nere gideğim, nere,
İçimde bin bir yara,
Gitsem, karabakara,
Arkamca bir iz düşer.

Yolunu yalnız bildim,
Sahralarda ilişdim,
Bu dünyaya geç geldim,
Ölüm biraz tez⁴⁵ düşer.

Siyah satırlar
taze şumlanmış
kara topraktır.
Öldüyüm zaman
satırların içine
gömün beni...

ÖZGEÇMİŞİM

Ben dünyanın
enerji krizi yaşadığı
yılı doğdum.
Güneşin sıcaklığının
çoğaldığı zaman
dünya soğuktan üşüyormuş.
Titreyerek
kendimle sıcaklık getirmişim
Annemin kucığına.
Babamın elleri gibi
duvarları kırışık olan
evimize.
Sevinmiş eski evimiz
çocuk sesinden.
Elini beline koyup
dimdik ayağa kalkmak istemiş
kaç yıl oturduğu yerinden.
Duvarları çatlamış,
Bundan kövrelip
ağlamışım.
Dünyaya göz açtığım gün
kırılmış sesim.
Dağılmış yeryüzüne...
Kendimi derk edenden
sınmış sesimin
kırıklarını topluyorum...

FELEK

Hiç insafın yok mu, a zalım felek,
Benden ne alırsın, gör ne verirsin?..
Üstüme batmanla derdi yollayıp,
Sevincimi tane-tane verirsin.

Bin bir ismi olan dünya yaratdın,
Özgelere doğma, banasa yaddı...
Yediğim gam ki var, vallah, boyatdı,
Her dafa ısıtıp bana verirsin.

Kalbimden od düşüp, gökyüzü yanır,
Sübh vakti ahımdan güneş uyanır,
Gece göz yaşıyla çimen⁴⁶ dünyanı,
Sabahlar uyanıp güne verirsin.

Sonuncu kararı kim verecek, kim?
Sen kendin suçlusun, sen kendin hakim,
Beni bu topraktan borç almıştın ki,
Kaytarıp toprağa yine verirsin?..

İNSAN VE DURGU İŞARETLERİ

İnsan ömrü
durgu işaretlerine benziyor.
İnsan doğmadan
soruya benziyor.
Hayatın karşısında
soracağı sorulara...
İnsan doğuyor.
Ömrü virgüle benziyor.
Çocukluk - virgül,
Civanlık - virgül,
Yaşlılık - virgül.
İnsan yaşıyor.
Sevinç - ünlem!
Keder - ünlem!
Kazap - ünlem!
Hayret - ünlem!
Ve sair.
İnsan ihtiyar oluyor.
Ömüre son nokta.
Bir de
ölümden sonraki hayat
üç nokta...

“SAHİLSİZ ADAM” DOSYASINDAN

SEN

Sen bir denizsin,
ucsuz – bucaksız,
kıyıya hasret.
İçinde tufanlar,
fırtınalar oynar.

Sen bir yapraksın,
dalından kopan.
Rüzgarlar oynatır.

Sen bir gorsun,
gizli-gizli dumanlanan,
kendini yakarsın.

Sen bir rüzgarsın,
deli rüzgar.
Bu şehrin duvarları
arkan olamaz,
sahilsiz adam.

YALNIZLIK

Çok yalnızım!...
Her zamankinden daha çok.
Bunu anlamak için
gözlerinin karşısına
deryadaki yalnız tekneyi getir.
Dalğaların
atıp-tutduğu,
kaderin oynatdığı
yalnız tekne...
Çok yalnızım!...
Gökteki mehtap misali.
Yanıbaşımdayı yüzlerle yıldız
çektiğim ahdan yanıyor.
Çok yalnızım...
Boşluktaım.
(Nerededir ayaklarım
dokunmayan Vatan toprakları?)
Çok yalnızım!..
Kıldan tutacak kadar
yalnız...

HIÇ BİR ŞEY

Hiç bir şey yapmamak lazım!
Ne sevmek,
ne de nefret etmek.

Hiç bir şey yapmamak lazım!
Ne hatırlamak,
ne de unutmak.

Hiç bir şey yapmamak lazım!
Ne yaşamak,
ne de ölmek.
Yalnız arkası üste uzanıp
gökleri seyr etmek...
ve
...özmek,
...özmek,
özmek...

KORKU

Her bir odun canında
korku var,
sönmek korkusu.

Her bir gidilen yolun canında
korku var,
dönmek korkusu.

Her bir dönenin canında
korku var,
dayanmak korkusu.

Her bir uykunun canında
korku var,
uyanmak korkusu.

Her bir başlangıcın canında
korku var,
bitmek korkusu.

Benin canımda
korku var,
önce seni,
sonra kendimi
kayıp etmek korkusu...

BÜYÜK ADAM

Kendinden büyük sevgi
 yaratmak istedi
 Büyük Adam.
 Yapmak istedikleri,
 yapamayacakları
 küçülttü sevgisini
 Büyük Adamın.
 Herkesin kendisi boyda olduğunu
 kabullenemesi
 ziyan etdi
 Büyük Adama.
 Büyüklüyünden konuşarak
 küçülttüler
 (küçücük parçalara ayırdılar)
 büyük Adamı.
 Allahlık aradılar
 Tanrı bendesinde –
 büyük Adamda.
 Büyük-büyük istekler
 onu
 kendinden uzaklaştırdı –
 Büyük Adamdan...

DÜNYA

Sen yorulmuşsun dünya,
 Kışın uykusu gelir.
 Her taraftan burnuma,
 Ölüm kokusu gelir.
 Duyup ta gidiyorum.

Ne gam var, ne göz yaşı,
 Bu aylık anında.
 Yalnız kalmayacaksın,
 Dertlerimi yanında
 Koyup ta gidiyorum.

Dönüp yüzüme bir bak,
 Sana “elveda” edim.
 Annemin sinesinden,
 Doyasıya gam yedim.
 Doyup ta gidiyorum.

Bir köşe bulamadım,
 Senin geniş yüzünde.
 Ne mutluyum, kabrimi,
 İnsanların gözünde
 Oyup ta gidiyorum.

Ne ben sana bağlandım,
 Ne de sen bana yarsın.
 Şımarık çocuğum,
 Ben dönmesem yazarsın
 “Kayıp”
 ta gidiyorum...

PARADOKS

Yanan mum
etrafda yüngül-yüngül
dans eden pervaneler.

Ömür
bu dünyaya
giriş bileti

Yüreğimi mektuba koyup
Sana yolladım.
Açarken ellerin titremesin.

İki sevgili
Zamanın durduğu
noktada dayanmışlar.

Sen teksin, ben تنها
Senin milyonlarla benden var.
Benim kimsem yok,
Senden başka.

Hala okunmayıp,
Dünyanın en güzel şarkısı
nefesi var, sesi yok.

Dans etmediğimiz
“Vağzalı”ya
şimdi yüreğim oynuyor.

DÜNYANIN HER TARAFINDA

Dünyanın her tarafında
bulutlar ayındır,
yağmurlar başka.
Dünyanın her tarafında
güneş ayındır,
sıcaklar başka.
Dünyanın her tarafında
gökyüzü ayındır,
yıldızlar başka.
Dünyanın her tarafında
keder ayındır,
sevinç başka.
Dünyanın her tarafında
zaman ayındır,
vakit başka.
Dünyanın her tarafında
Vatan ayındır,
vatandaş başka.
Dünyanın her tarafında
Anneler ayındır,
evlatlar başka.
Dünyanın her tarafında
sorular ayındır,
cevaplar başka.
Dünyanın her tarafında
aynılık ayındır,
farklılık başka.

YEŞEREN TAŞLAR

“Şu dünyanın kara taşı yeşermez”
söyleyen Musa Yakuba

“Şu dünyanın kara taşı
yeşermez” söyleyen Şair!
Şu dünyanın kara taşı,
hasretten yeşerdi meğer.
Bu yerlerde mert anneler
nefesinden alev yağan,
çınar boylu, dağ duruşlu,
meydanlarda at oynatan,
korkmaz, yiğit, cesur, efe,
mert oğulları överdi.

20 Ocak gecesi
o oğullar sokaklarda
kuşa döndü, taşta döndü.
“Şehitler Hiyabarı”nda
kara taş yeşerdi meğer...
Baktıkca kara taşlara
yeşerdi özgürlük aşkım.
Yüreğimden boy atmadı.
Büyüdü dar ağaçları.
Büyüdü edam kütüyü.
Büyüdü cellat baltası.
Büyüdü suçsuz bebeler.
(Küçüldü başsız bedenler).
Başının taşı büyüdü.
Gözünün yaşı büyüdü.

Akıb yudu yeryüzünü.
Bu dünyada yatanları
Çocukların göz yaşları
asla uyandıramadı...
Gözlerimde yaş yeşerdi.
Bitmedi ömrün savaşı.
Kül oldu bağrımın başı.
Şu dünyanın kara taşı
benim kalbimde yeşerdi.
Yeşerdi Senden habersiz...

BÜYÜK, KÜÇÜK EVLER

—❁—
 Bu pahalı şehir
 ucuz ölümler satıyor
 cebi boş,
 içi dolu insanlara.
 Bu pahalı şehirde
 büyük evler
 küçük insanlarla dolu...
 Büyük evlerin
 yalnızlığı büyüktür.
 Küçük evlerin
 fakirlik derdi.
 Büyük evlerin
 sevinci küçüktür.
 Küçük evlerin
 umutu.

Büyük evler
 çektiyi "ah"la
 dolduramaz içini.
 Küçük evler
 büyük evlerin
 yalnızlığına seviniyor.
 Budur
 geniş dünyada
 küçük evlerin
 büyük tesellisi...

—❁—

KOYMADIM

—❁—
 Dönüp taş oldu yüreğim,
 Ölen günleri duymadım.
 Boğduğum göz yaşlarıma,
 Soyuk bir mezar oymadım.

Bu uzun rüya ne idi!?
 Vakit şu ömrümü yedi,
 Umutum "gam yeme" dedi,
 Gamimden asla doymadım.

Dert kalbimi sıkıb künce⁴⁷,
 Ruhum şişeden de ince...
 Kendimi öldürmeyince,
 Kalemi sakın koymadım.

—❁—

—•—
 Bu gün insanlar
 sözlerimi kurşunladılar.
 Kırık-kırık olmuş sözlerin
 başı, ayağı, eli
 bir-birinden uzak düşmüştü.
 Ama her söz parçası
 kakhaha çekib gülüyordu
 İNSANLIĞa...

ALİŞKANLIK

—•—
 Son evladını kayp eden annenin
 gülüşünün rengini görmek için
 Yanma için-için,
 kurubu seyr et.

Sonra...

Sonra...

Sonra da...

Yeniden güneş doğana gibi
 başını alıp
 git...

git...

git...

İNSAN OLMAK SUÇDURSA

İnsan olmak suçdursa,
acımayın göz yaşıma.
Bırakın beni hayatın dibine.
Sonra çekip gidin.
Yapmadığım suçun cezasını
yalnızbaşımaya çekeyim.
İnsan olmak suçdursa,
aldığım soluk yerine
ömrümü vereyim.
Bir yudum su yerine
yüreğimin kanını içsinler.
Bir parça ekmek yerine
beynimin etini yesin
efkarlar.

İnsan olmak suçdursa,
ağlatın beni.
Unutdurun gülmeyi.
Yasak edin ezapdan başka her şeyi.
Hatta ölmeyi bile..
İnsan olmak suçdursa,
öldürün kalbimdeki
merhamet duygusunu.
Öldürün içimdeki BENİ.
Yüreğiniz rahat olmazsa,
ruhumu parça-parça yapıp
yakın.

Alovuna sevinin,
oduna ısının.
İnsan olmak suçdursa,
adamlar listesinden
çıkarın ismimi.
"Katil", "serseri",
ne isterseniz söyleyin.
Yeter ki, yüreğinizce olsun.
Siz, Siz adamlar,
koymayın beni
İNSAN olmağa

BEN MUTLULUK İÇİN DOĞMADIM, KARDEŞ

Aygün Hasanoğluna

*Bu dünya kalbime, ruhuma dardır,
Üstümde dağ boyda söz yükü vardır,
Sevince tutkunum, gam bana yardır,
Ben mutluluk için doğmadım, kardeş.*

*Bir kalbin kapısı bağlı yüzume,
Cihanın kederi çöküp sözüme,
Geceler dertlerim ağlar yüzüme,
Ben mutluluk için doğmadım, kardeş.*

*Gözlerim doyupdur, ih, ruhu acım,
İlahi, bir dinsic benim şu sancım,
Sehrada yeşeren yalnız ağacım,
Ben mutluluk için doğmadım, kardeş.*

*İnsanlar anlamaz, taş duyar beni,
İlkbahar tanımaz, kış duyar beni,
Toprak, ağaç, çiçek, kuş duyar beni,
Ben mutluluk için doğmadım, kardeş.*

*Ne melek, ne şeytan, ne de insanım,
Reva mı, bir sözün oduna yanım?
Kara dertlerle saç ağartdı canım,
Ben mutluluk için doğmadım, kardeş.*

*Yanarım ocakta közün derdine,
Ağlarım kağıtda sözün derdine,
Kim bilir, şairin meğer, derdi ne?
Ben mutluluk için doğmadım, kardeş.*

“YERYÜZÜNÜN TÜRKÜLERİ” DOSYASINDAN

*Ağaçlar Tanrıya el açıyor,
Ağaçlar Tanrıya yalvarıyor,
Utacak salkım söyütler
ödevini yapmayan çocuklar misali,
yere bakıyorlar.
Utana-utana
dünyaya geldikleri için
utana-utana
yaşıyorlar.
Utana-utana ölüyorlar.
Lakin
yeryüzünde
koyup gittikleri
utancaklık yaşıyor.
...İstemem kimse bilsin.
Utana-utana
yaşıyor dünya...*

DÖNEMEÇLERDE

Çiçekler leçek-leçek
 kokularını
 Ağaçlar yaprak-yaprak
 yeşilliğini
 İnsanlar çiçek-çiçek
 dertlerini
 soyunur dönemeçlerde.
 Kaypetdiklerini
 bulmak isteyi
 avutur insanları.
 Araya-araya
 usanıyorlar.
 Haberleri bile olmur
 Tanrının yolladığı
 şahlık tahtından...

KADIN ELLERİ

Her sonbahar
 ağaçtan kopan yaprağa benziyor
 kadın elleri.
 Çiçek-çiçek açıp,
 yaprak-yaprak soluyor.
 Dökülüyor toprağa.
 Kapatıyor yeryüzünün ayıplarını.
 Kadın elleri
 dokunuyor toprağın yüzüne.
 Temasdan kövrelip gülümsüyor toprak.
 ...her ilkbahar
 insanların basitliyiine
 gülüyor doğa...

YALNIZ ADAMIN TÜRKÜSÜ

Neler gördün bu hayatda,
neler, kardeş?...

Uyak iken
rüya gördün.
VARı değil,
YOKu gördün.

Toprak üste
niçe canlı
ölü gördün.
Toprak altda
ölü olan
diri gördün.

Yerle-gökün birleştiyi
yeri gördün.

Neler gördün bu hayatda, neler, kardeş?..

Duydukların
başına geldi.

Başına gelen
yüreğini deldi, kardeş.

Yüreğinin kanı aktı
yeryüzüne.

Yeryüzünün suçlarını
gözlerinin yaşı değil,
yüreğinin kanı yudu.

Sen yanarken od içinde

KAN soyudu.

Soyukkanlı oldu

yeryüzü,
gökyüzü.

Toprak da soyudu,
hava da, su da.
“Aman, Tanrım” deye-deye
yüzünü göye döndürdün.
Semadan teselli yağıdı.
At oynatdı
dert meydanda.
Ömrün ortasında durup
ışıklı geçmişe baktın.
Karanlık sabahı gördün.
Geri döndün.
Sola baktın,
sağı gördün.
Sağa baktın,
solu gördün.
Kara derdin deposunu
dolu gördün.
Yüreğinden keçip geden
yolu gördün.

Karış-karış uzanan yol
arşın-arşın kısalttı ömrünü...
...hala ...hala...
hala, kardeş,
kör şeytana
taş atmağa
acile etme.
Omuzlarındaki meleklerle gülüyor
ayakkabılarını.
Neler gördün, bu hayatda,
neler,
kardeş?!

BEN AĞLARIM, BULUT AĞLAR

Ben Türküm, tarihim ulu,
Hak yoludur Türkün yolu,
Kurbetde kalan Mosulu,
Ben ağlarım, bulut ağlar.

Her taşında tarih izi,
Ayrılıklar yordu bizi,
Baküden ayrı Tebrizi,
Ben ağlarım, bulut ağlar.

Hiç dinmedi toprak ağrım,
Yanıb küle döndü bağrım,
Yol bekliyor Karabağım,
Ben ağlarım, bulut ağlar.

Benim kalbim Turan diyor,
Bu hasretim her an büyür,
Odlar içinde Kerküyü,
Ben ağlarım, bulut ağlar.

Türkün yurdu Bahçesaray,
Bayrağımda yıldızla Ay,
Turan deyib çektim haray,
Ben ağlarım, bulut ağlar.

Hiç soruşma Han Arazi,
Kaderimde kara yazı,
Ahım yandıracak sazı⁴⁸,
Ben ağlarım, bulut ağlar.

Ehey, dünya, seni gidi,
Bizden aldın çok igidi,
Toprak olan her şehidi,
Ben ağlarım, bulut ağlar.

HER SABAH AÇILANDA

Her sabah açılarda,
gecenin sisinden boğulan evler
açıyor pencere kalbini.
Yürek dolu soluk alıyor.
Veriyor gecenin efkarını sabaha.
Her akşam olanda
evler
umutsuz halde
kapatıyor kapılarını.
Boğulacağını bildiyi halde...

DUYURU

Kaç yıldır kalbimi,
bir sevgi işgal etmiş.
Uçurup gönül sarayımı
yerlebir etmiş.
Yüreğimin her zamanki sakinleri-
dertlerim, dileklerim
göçmen halinde şimdi.
On beş yıldır sevincim
evsiz-barksız halde
göçmen şehrinde yaşıyor.
Ölüm, ya olum!...
Budur zamanın sorusu!
Ya irademe sarılıp
yüreğimin üstüne koşun çekmeli,
düşmanı oradan kovmalı,
ya da
Uluslararası Teşkilatlara
muracat etmeli.
Ehey...
BMT, ATET...
Duyuyor musunuz beni?...
Koymayın hasreti
İnsanlığı soykırım etsinler.
Beni kendime döndürün.

DÜNYA NE ÖLMELİ YERDİ

Bu ömür ilkim, naşıdır⁴⁹.
Kader bana gam taşıdır,
Hayat ölüm savaşıdır,
Eveliyen sonu birdi.

Kalbimden geçen yollar dar,
Bu yollar hey beni yorar,
Dayandığım bir nokta var,
O da ki kendime sırdı.

Dert içinde ha alış, yan,
Hoş gün gelip olmaz heyan⁵⁰,
Yaşamağa yarımayan,
Dünya ne ölmeli yerdı...

49 naşı - amatör
50 heyan - sırdaş

BİR GERÇEYİ BİLMEK İÇİN

Bu dünya kızmar sac oldu,
Yürüdüm, izim soyuldu,
Karşıma ömür koyuldu,
Derte, gama bölmek için.

Yüz tutdum Allah sözüne,
Yalanı gerçek, düzü ne?
Dertin akıllı yüzüne,
Deli gibi gülmek için.

Deydi içimde gök derdim,
Benim yer derdim, gök derdim,
Gökten bir yıldız gök derdim,
İzlerimi silmek için.

Rüzgarlarla savrulurum,
Kam sacında kavrulurum,
Çevrilip kendim olurum,
Bir gerçeği bilmek için.

BİR NOKTADA

Her şey gelip

bir noktada dayanacak.

Tüm arzular,

tüm hayaller,

tüm sevgiler için

o bir nokta son durak.

İster göye çık,

ister yere bat.

Bir noktadan başlayıp,

bir noktada bitecek hayat...

UYKUDUR

Bu dünyadan akıp giden,

Sular gözümde dayanır.

Çalma kalbimin kapısın,

Yatmış umutum uyanır.

Uyanır öksüz dilekler,

Senden ister sevgi payı.

Muhabbet gam denizidir,

İsteklerim aç kağayı⁵¹.

Dışarıda rüzgar esir,

Gülü-çiçeği korkutur.

Bu hayatta gördüklerim,

Her şey uykudur, uykudur...

“PANTOMİM” ŞİİR

...”Soru” ağzına su alıp oturmuştu.

“Ünlem” öyle bağıırıyordu,

öyle bağıırıyordu...

“Virgül” de onları ayırıyordu.

(aslında ayırmağa çalışıyordu)

“Cift nokta” dediğinden dönmüyordu.

Sonda “nokta” gelip çıktı –

Her şeye son koydu.

SÜPÜRGEÇİ

Yelledikce kolunu,
Gezir sağı-solunu,
Ömrün tozlu yolunu,
Süpürür süpürgeci.

Bahtının karasını,
Kaderin his-pasını,
Yolların yarasını,
Üfürür süpürgeci.

Bu yolun yorgunudur,
Tozdan çok kaher udur,
Kirpiyi ile odu,
Götürür süpürgeci.

Tanrı çıkarıp yaddan,
Bendesini bu adda,
Göğsünü altdan-altdan,
Ötürür süpürgeci.

Ömür boyu deyine,
Felek almaz eynine⁵²,
Su sepmir, talihine,
Tügürür süpürgeci.

ODUNCAKLA MUHABBET

İkimizi de yandırdı
sevda adlı bir ocak.
Benim dert ortağım oduncak.
Sen ağaç gibi yandın,
ben adam gibi.
Duman ruhlarımız karıştı.
(nerdese odla su barıştı).
Senden bir avuç kül kaldı,
benden bir avuç toprak.
Hangimiz daha güzel yandık,
oduncak?..

SANA AŞK OLSUN

Ne deyim, sana, ay yürek,
Beni etdin yazık, kövrek,
Bu idi mi sana gerek?
Sana aşk olsun, aşk olsun!

Geniş dünyamı dar etdin,
Ömrümü tari-mar etdin,
Vefasızlara yar etdin,
Sana aşk olsun, aşk olsun!

Beni derde-gama satdın,
Çocuklar gibi açlatdın,
Sonda isteğine çatdın,
Sana aşk olsun, aşk olsun!

Bir gerçektim, yalan sandın,
Atdın alevlere, yandım,
Ben yenildim, sen kazandın,
Sana aşk olsun, aşk olsun!

YÜREĞİMİ

Bin yıldır gözüm yoldadır,
Gümanlar beni aldatır,
Hasretin dövüp ağlatır,
Hısın-hısın⁵³ yüreğimi.

Hicran ne yaman acıdır,
Gözlerimi hey acıdır,
Bu benim darağacıdır,
Derdim asıp yüreğimi.

Bu ne barış, bu ne dava,
Dağıldı kurduğum yuva,
Dertler, gamlar kova-kova,
Künce⁵⁴ kısıp yüreğimi.

Kulağımda adım sesi,
Gelmedi ölen hevesim,
Üstünde "hicran" kelmesi,
İh, toz basıp yüreğimi.

53 hısın-hısın - gizli-gizli
54 künc - köşe

Doç. Dr. Resmiye SABİR

Azerbaycan'ın Masallı ilinde doğdu. Azerbaycan İnşaat ve Mimarlık Üniversitesinden mezun oldu. 2006 yılında ekonomi dalında Doktora tezini savundu. Halen Azerbaycan Milli İlimler Akademisi Ekonomi Enstitüsünde görev yapmaktadır.

120 şiirine güfte yapılmıştır. 2002 yılında sözlerine yapılan şarkılardan oluşan "Seni aradım" isimli kaset ve CD, 2003 yılında "Habs olunmuş sükül", 2006 yılında "Rensiz gözyaşları" aynı yılda Irak'ın Kerkük şehrinde "Gölgesiz darağaçları" ve 2009 yılında "Unuttun beni" isimli şiir kitapları yayımlanmıştır.

2000 yılında Türkiye'de gerçekleştirilen I. Uluslararası Fuzuli Şiir Yarışmasında ödül kazanmıştır. 2003 yılında Azerbaycan'ın "Fahri Genci" unvanı verilmiştir.

2004 yılında Dünya Genç Türk Yazarlar Birliğinin ve Yeni Yazarlar ve Sanatçılar Kurumu'nun üstün hizmet ödülleri-ne layık görülmüştür.

2006 yılında KİBATEK ve VEKTÖR Uluslararası İlim Merkezi'nin "Yılın Edebiyat Ödülü" ile onurlandırılmıştır. Rusça, İngilizce, Bulgarca, Özbek Türkçesi ve başka dillere çevrilen şiirleri Türkiye, Irak, İran, İsveç, Almanya, Özbekistan ve Bulgaristan da yayımlanmıştır. Kendisi de Rusça ve İngilizce'den çevriler yapan şaire, Dr. Yakup Deliömeroğlu'nun "Türkistan" isimli kitabını Türkiye Türkçesinden Azerbaycan Türkçesi'ne; "Çağdaş Azerbaycan şiiri antolojisi"ni Türkiye Türkçesine; Özbek şairi Hasiyet Rüstem'in "Korkunç" isimli kitabını yine Azerbaycan Türkçesine çevirmiştir.

Türkün Sesi ve Şair Çelengi isimli antolojilerin editör ve çevirmenlerindedir.

Azerbaycan'ı çeşitli uluslararası toplantı ve konferanslarda temsil eden Resmiye Sabir, Dünya Genç Türk Yazarlar Birliğinin Genel Sekreterliğini ve EkoAvrasya Dergisinin Azerbaycan Temsilciliğini yürütmektedir.

İÇİNDEKİLER

Ömrüm	5
Sana Hasr Ettiğim En Güzel Şiirdir,.....	5
İlahi	5
Bizim Aramızda	7
Bin Yıllık Yol Var.....	7
Allah.....	8
Sözümün Üstünde Durmuşum, ...	9
Allah.....	9
Allah.....	10
Yalnız Bir Sırrını Bildim, İlahi	11
İnsan Gibi	12
Allah.....	13
Ben Senin Bendenim, Tanrım.....	14
Dünyanın Son Sözü	15
Her An İnsan Yitiriyor	16
Allah.....	16
Günahlarımızı Affet	17
İnsanlık Marşı	18
Görünür	19
İlahi Sevgi	21
İlahi Sevgi	22
Renksiz Göz Yaşları.....	24
Babamın Elleri.....	25
Hayır-Dua.....	26
Yavrumun Anısına.....	28
Ninni	29
Annemin Yüreği.....	30
Sonsuz Ninni	31
Secdagahım Vatan!.....	33
Onyediy Yıl	34
Bir Tarafda	35
Sefiller İçin Vatan Anlayışı	36
Affetme Bizi, Vatan!	37
Esir Kurşun.....	39
Yalnızlık.....	40
Kaçış.....	41
Yiğit	42
Yaşamla Ölüm Arasında	43
Kendime Yazılan Şiir	44
Ben Burdayım	45
Yazı.....	46
İsyan.....	47
Sözle Savaş	48
Küçücük.....	49

Ömür	50
Koruyun Ruhumu	51
Arkadaşlarıma	51
İnsan	52
Düştü	53
Söz İçinde	54
Felek	55
Nadan Elinde	56
Gitti	57
Kalmayıp	60
Teselli	61
Görünmür	62
Değişip Özümüz Olduk	63
Batamıyorum	64
Dert Bohçasıdır Bu Yürek	65
Ölümün Elleri Tutacak Beni	66
Hayat İkice Rakamış	67
Lal Ettiler	68
Söze Kıymadım	69
Çocuk Gözlerindeki İlgî	70
Ölüm Benle Koşa Çıkar	71
Ölüm	72
O Dünyaya Tek Gidecem	73
Gökyüzünün Taşı Ağır	74
Son Menzilden Baca Çıkır	75
Ölçü	76
Kese Düşecek	77
Ömür Bir Trendir, Bizse Sernişin	78
İli Çıkıptı	80
Geçir	81
Düşer	82
Özgeçmişim	84
Felek	85
İnsan Ve Durgu İşaretleri	86
Sözle Savaş	87
“Sahilsiz Adam”	88
Dosyasından	88
Sen	88
Yalnızlık	89
Hiç Bir Şey	90
Korku	91
Büyük Adam	92
Dünya	93
Paradoks	94
Dünyanın Her Tarafında	95
Yeşeren Taşlar	96
Büyük, Küçük Evler	98
Koymadım	99

Alışkanlık	101
İnsan Olmak Suçdursa	102
Ben Mutluluk İçin Doğmadım, Kardeş	104
“Yeryüzünün Türküleri”	105
Dosyasından	105
Dönemeçlerde	106
Kadın Elleri	107
Yalnız Adamın	108
Türküsü	108
Ben Ağlarım, Bulut Ağlar	110
Her Sabah Açılarda	112
Duyuru	113
Dünya Ne Ölmeli Yerdi	114
Bir Gerçeyi Bilmek İçin	115
Bir Noktada	116
Uykudur	117
“Pantomim” Şiir	118
Süpürgeci	119
Oduncakla	120
Muhabbet	120
Sana Aşk Olsun	121
Yüreğimi	122

